

**[Christensen (Høng).]**

af mere principiel Karakter. Det gælder navnlig om Ændringer i Retsplejelovens §§ 765 og 807, som indeholder Regler om, at saavel Domsmyndigheden som Politiet direkte skal gøre de sigtede opmærksom paa, at de har Ret til at undlade at udtale sig i deres Sager. Jeg røber næppe nogen Hemmelighed ved at fortælle, at det ikke mindst har været fra mit Partis Side, der har været Ønsker fremme om at faa dette Forhold ændret. Vi har aldrig været stemt for disse Bestemmelser, der stammer fra engelsk Ret, og vi er, efter at vi har set dem i Praksis, ikke blevet mere tilfredse med dem. Befolkningen forstaaer ikke disse Bestemmelser; den synes nærmest, at der ligger en utidig Favorisering af de sigtede i dem, og jeg vil tro, at der ogsaa inden for Juristernes Kreds er mange, som gerne vil bort fra disse Lovbestemmelser. Det er sikkert især de mere utiltalende Lovovertrædere og rene Kværlanter, som benytter sig af dem. Der har imidlertid i Udvalget været Enighed om, at der ikke ved denne Lejlighed kunde gennemføres principielle Ændringer i Retsplejeloven, og der har ogsaa været Enighed om, at det netop med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg her har berørt, vilde være ønskeligt, at der blev indhentet en Udtalelse fra det staaende Retsplejeudvalg, før Rigsdagen tog endelig Stilling til denne Sag. Over for den Stilling, som Udvalget har indtaget, har den højtærede Justitsminister stillet sig velvilligt, idet han har erklæret sig rede til at lade det paagældende Spørgsmaal forelægge for det staaende Retsplejeudvalg. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister, naar han senere under Forhandlingerne her tager Ordet, over for Tinget vil gentage sit Løfte til Udvalget, og jeg gaar ligeledes ud fra, at den Henvendelse, som det saaledes er Ministerens Agt at rette til det staaende Retsplejeudvalg, vil blive rettet, saa snart det er Ministeriet belejligt. Jeg gaar endvidere ud fra, at Rigsdagen — eller i hvert Fald de Medlemmer af den, der har siddet i Udvalget angaaende denne Sag her i Folketinget, og de, der bliver Medlemmer af det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat i det andet høje Ting — vil blive gjort bekendt med Retsplejeudvalgets Svar, saa snart det foreligger.

**Pürschel:** Jeg kan paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne kun være taknemmelig for den Venlighed, dette Forslag har mødt. Det er jo ikke helt almindeligt, at private Lovforslag faar en saadan

Skæbne som den, dette Forslag har faaet, idet det jo forlader Tinget i en adskilligt fyldigere Tilstand end den, hvori det fremkom. Det kan vi kun være taknemmelige for, og jeg skal blot gøre den Bemærkning angaaende det, der af Ordføreren (Hartvig Frisch) med Rette er betegnet som Kærnen, nemlig vort oprindelige Forslag, at Formuleringen af dette Forslag jo er ændret noget, men at vi fra vor Side ikke har haft nogen Vanskelighed ved at slutte os til denne Formulering, fordi den Tanke, der var Forslagets, er fuldstændig bevaret — og maaske ogsaa lykkeligere udtrykt gennem den Formulering, som det staaende Retsplejeudvalg nu er naaet til, og som altsaa er den, hvortil Ministeriet og Udvalget har sluttet sig.

Hvad angaar de mange Ændringsforslag, har der jo været visse Betænkeligheder af grundlovsmæssig Art, om jeg saa maa sige, ved at gennemføre dem her i Tinget paa denne Maade. Herom vil jeg gerne sig, at det jo, naar man arbejder med en saa stor Lov som Retsplejeloven, er uundgaeligt, at der fremkommer Ændringsforslag, som ikke har været omhandlet i det oprindeligt foreliggende Forslag. Jeg tror, at en hel Række af de Love, der er gennemført tidligere om Ændringer i den oprindelige Retsplejelov, vil vise mange Eksempler herpaa, og derfor tror jeg, at den Afgørelse, der er truffet her, og som jo er af principiel Karakter: at man har tilstedet disse Ændringsforslag — at den under Hensyn til Realiteten i disse Ændringsforslag er rigtig. Den er efter min Mening rigtig for det første for alle de Forslags Vedkommende, som er rent formelle Ændringer, og i hvilke Tilfælde det vilde være en ganske urimelig Formalisme at forlange et særligt Lovforslag opstillet. Men den er endvidere rigtig med Hensyn til de tre Punkter, der indeholder Realiteter, og som er berørt af de to foregaaende ærede Talere, idet ogsaa disse Emner i Retsplejeloven jo er saa omhyggeligt gennemdrøftet her i Tinget ved en Række Lejligheder, at det, der er Tanken i Grundlovens Krav om de tre Behandlinger her i Tinget, i Virkeligheden maa siges at være sket Fyldest ogsaa med Hensyn til disse Punkter, hvorfor den mindre formelle Fremgangsmaade her efter min Opfattelse er særdeles velbegrundet, naar man ser paa Sagens Realitet. Derfor har jeg for mit Vedkommende heller ikke næret nogen Betænkelighed ved at slutte mig til det, der her er sket: at man fra Ledelsens Side tilsteder, at disse Forslag er kommet til Behandling under dette Lovforslag.